

Έτσι μιλάνε οι ισχυροί

Μαριάννα Τζιαντζή

Μαφιόζικη δεν είναι η μέθοδος της παράνομης ηχογράφησης που, σύμφωνα με τη ΝΔ, εκθέτει τον Ν. Παππά. Μαφιόζικο είναι το ύφος του διαλόγου, το ήθος που έμμεσα αντανακλά. Μαφιόζικο έχει γίνει το «substance» του καπιταλισμού...

Αποκαλύψεις, σκάνδαλα, ηχογραφημένες συνομιλίες, προανακριτικές, εισαγγελείς, Μιωνής, Ράικου, Παπαγγελόπουλος, Παππάς, Σαμαράς, ένας Γιώργος, ένας Μπιμπής, ένα μπερδεμένο κουβάρι, δύσκολο να ξεχωρίσεις τον ένοχο από τον αθώο. Ή μήπως «δεν υπάρχει καπνός χωρίς φωτιά» και όλοι φταίνε, αλλά όλοι θα τα βρουν μεταξύ τους τελικά; Η φωτιά, πάντως, είναι τα εκατομμυριάκια που από κάπου έφυγαν και κάπου πήγαν.

Αποσπάσματα από τη μακροσκελή συνομιλία Μιωνή-Παππά θα έπρεπε να διδάσκονται στο Λύκειο, στο μάθημα της Νεοελληνικής Γλώσσας, μαζί με ασκήσεις και ερωτήσεις κρίσεως, ώστε οι μαθητές να μάθουν πώς «δεν» πρέπει να μιλάνε, όταν μεγαλώσουν και γίνουν πολιτικοί ή επιχειρηματίες. Ή πώς πρέπει να μιλούν δημόσια και πώς στις ιδιωτικές συζητήσεις τους. Να μάθουν πώς μιλούν οι ισχυροί.

Για παράδειγμα, η φράση «τον γράφει στα αρχίδια του» επαναλαμβάνεται κατά κόρον από τον Ελληνο-ισραηλινό επιχειρηματία κ. Μιωνή, τον οποίο ο κ. Παππάς προσφωνεί φιλικά «ρε μαλάκα»— με αυτόν τον «ρε μαλάκα» συναντήθηκε ύστερα από παράκληση του κράτους του Ισραήλ και εν αγνοία του Αλ. Τσίπρα, όπως ο ίδιος παραδέχτηκε. Από τους μαθητές θα μπορούσε να ζητηθεί να αντικαταστήσουν τις εν λόγω φράσεις με άλλες, της αρεσκείας τους. Αντί για το «θα τον στριμώξει», ο κ. Μιωνής προτιμά το «θα τον γ...», προφανώς θεωρώντας το πιο εκφραστικό.

Οι αγγλικούρες δίνουν και παίρνουν. Για το «καινούριο coalition» στο Ισραήλ ζητά να ενημερωθεί ο κ. Παππάς και όχι για την «κυβέρνηση συνασπισμού». «Αυτό είναι το substance», δηλ. η ουσία, λέει σε κάποια άλλη στιγμή ο ίδιος και επίσης «γίνεται το conflict». Και καλά ο κ. Μιωνής δικαιολογείται, αφού επιχειρηματικά δραστηριοποιείται εκτός Ελλάδας, όταν όμως ο κ. Παππάς μιλούσε δημόσια ως υπουργός Επικρατείας, αλλιώς μας τα 'λεγε. Άλλη γλώσσα, λοιπόν, όταν απευθυνόμαστε στο πόπολο ή στο κομματικό ακροατήριο και άλλη όταν μιλάμε με τους φίλους επιχειρηματίες. Και τώρα που τα Λατινικά επανέρχονται στο σχολείο και η Κοινωνιολογία καταργείται, οι «άριστοι» θα μπορούν να πετούν και λατινικούρες.

Όταν η «υψηλή πολιτική» γίνεται τόσο απωθητική και ακατάληπτη, είναι φυσικό ο λαός να προτιμά να ασχολείται με τη βιτριολίστρια και τον «ψευτογιατρό»

Σκάνδαλο πρώτης γραμμής, πολιτικός σεισμός. Έτσι χαρακτηρίζουν τα ΜΜΕ τη συνομιλία που έγινε πριν λίγα χρόνια στην Κύπρο, ήρθε ύστερα από χρόνια στο φως, ενώ πλανιέται η προειδοποίηση ότι θα ακολουθήσουν κι άλλες. Μαφιόζικη, όμως, δεν είναι η μέθοδος της παράνομης ηχογράφησης που, όπως ισχυρίζεται η ΝΔ, εκθέτει τον στενό συνεργάτη του Αλέξη Τσίπρα. Μαφιόζικο είναι το ύφος του διαλόγου, το ήθος που έμμεσα αντανακλά, ακόμα και αν πρόκειται για προϊόν κοπτοραπτικής. Μαφιόζικο έχει γίνει το «substance» του καπιταλισμού, ακόμα και επί Αριστερής διακυβέρνησης. Η συζήτηση αυτή δεν είναι η αποθέωση της «επιχειρηματικότητας» και της «αστικής πολιτικής» αλλά ο εξευτελισμός τους. Δείχνει πόσο μακριά από τον λαό βρίσκονται, αφενός, οι πολιτικοί εκπρόσωποί του και, αφετέρου, ο θαυμαστός επιχειρηματικός κόσμος. Όχι πως ο λαός δεν χρησιμοποιεί αγγλικές λέξεις ή «παλιόλογα» στην καθημερινότητά του — ίσως να χρησιμοποιεί πολύ περισσότερες, όμως άλλου είδους.

Ένας θαμπός απόηχος απ' όλα αυτά φτάνει στα αυτιά των πολλών που ελάχιστη σημασία δίνουν στις ηχηρές καταγγελίες των πολιτικών στελεχών. Άλλες ιστορίες μάς απασχολούν, ιστορίες που γράφει η ζωή και τις παίζουν μέρα-νύχτα τα κανάλια, κρατικά και ιδιωτικά. Εδώ οι «κακοί» είναι ευδιάκριτοι, αναγνωρίσιμοι. Από τη μια οι θύτες, απ' την άλλη τα θύματα. Είναι, κατά σειρά εμφανίσεως, η 34χρονη βιτριολίστρια, η 32χρονη κοκκινομάλλα που άρπαξε τη μικρή Μαρκέλλα και ο ψευτογιατρός από τα Λιόσια — σ' αυτούς κατευθύνεται το λαϊκό ενδιαφέρον, καθώς η δράση τους καταλαμβάνει τις πρώτες θέσεις στα δελτία ειδήσεων. Όταν η «υψηλή πολιτική» γίνεται τόσο απωθητική και ακατάληπτη, είναι φυσικό

να προτιμά κανείς το «μαύρο-άσπρο» και το «ένα κι ένα κάνουν δύο», ξεχνώντας ότι πάνω στις δικές μας πλάτες, στη δική μας ανοχή και άγνοια, στήνονται λαμπρές επιχειρηματικές και πολιτικές καριέρες, στήνονται οι χοροί των εκατομμυρίων, ότι εμείς είμαστε τα θύματα αυτού του τοξικού πολιτικο-διπλωματικού και οικονομικού παιχνιδιού.

Πηγή: [Το νέο σάιτ του ΠΡΙΝ](#)